

jeg ikke tilbagevise dette. Da jeg ikke kjender Forholdene, kan det godt være, at det er saaledesovre i Jylland, saa at man der er bedre tjent med den nuværende Tilstand, men at Forholdet derovre fuldt ud skulde være saaledes, som det ærede Medlem fremstillede det, det vil jeg dog tillade mig at tvivle lidt om, og det forekommer mig, at hvordan man end vender og dreier det, kommer man dog altid til den Erkjendelse, naar Talen er om de jydskke Egne, at Folkene derovre have et meget godt Greb paa at spare Benge. Jeg tror i det Hele, at Sogneraadene derovre ikke ville høre sig saa bagvendt ad, at de ville leie en Mand til at gaa til Brevsamlingsstedet, hver Gang Posten kommer, for at spørge, om der muligvis skulde være Breve af den her omhandlede Slags. Nei, jeg har bedre Tro til Sydernes Evne til at styre deres kommunale Anliggender end det ærede Medlem. Sogneraadet vil naturligvis sige til en Mand, der bor paa Stedet eller tæt ved Siden af, hvor Meget han vil have for at besørge de Breve, som komme til Sognefogden hele Aaret rundt, og hvor Meget det vil andrage, er det ikke godt for mig at vide, da jeg ikke veed, hvor ofte der kommer Breve fra Politimesteren til Sognefogden, men jeg føler mig overbevist om, at det ikke kan løbe saa forfærdeligt op. Men hvad angaar Forholdene paa Sjælland, som ere de, jeg nærmest kjender til og tidligere har talt om, kan jeg ikke sige Andet, end at den foreslaaede Ordning er fuldt tilfredsstillende. Naar jeg fremkommer med disse korte Modbemærkninger, om jeg maa kalde dem saa, er det ikke, fordi jeg misunder Syderne, om de kunne faae Noget, som de kunne være bedre tilfredse med, og er det muligt, at det kan blive sat igjennem, som blev vedtaget her ifjor, saa skal jeg ikke have Noget derimod, tværtimod. Jeg er af den Mening, at saaledes som det blev vedtaget ifjor, kunne vi bruge det, men vi kunne ogsaa godt bruge det her Foreliggende, og jeg mener, at det er vist bedst at betænke sig et Par Gange, inden man fordømmer dette Lovforslag i den Grad, som det ærede Medlem gjorde det. Jeg tror, at med nogenlunde fornuftigt Om-domme ville vi nok komme ud over det Hele paa en lempelig Maade.

Thorup: Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at det ærede Medlem har læst Lovforslaget og ligeledes Ministeraltidenden, hvor Regjeringen har henledt Sogneraadenes Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem vil vide, at en saadan Mand, der skal møde, ikke kan lugte, naar der kommer Noget, der skal besørjes,

men kommer virkelig til at møde paa Brevsamlingsstedet og høre, om der er Noget at besørge. Det vil vist blive almindelig Pragis paa Sjælland som i Jylland. Jeg skal indrømme, at jeg tror ikke, at Sogneraadene i Jylland ere ufornuftige — de kunne vel nok maale sig med dem paa Sjælland —, men saavidt ere de ikke komme i Jylland, at de kunne vedtage eller omændre Love. Man er nødt til at rette sig efter den Lovgivning, man her slaar fast, og som Administrationen fordrer skal opfyldes, og naar jeg gaar ud fra det, tror jeg, at jeg har Ret i, at man bliver nødsaget til at lade den paagjældende Mand møde og høre, om der er Noget, der skal besørjes, forsaavidt man ikke vil gaa den af mig angivne Vej, at lade Retsbetjenten ordne det med vedkommende Brevsamler, saa at han leier en Mand, hver Gang der kommer Brev. Det var den Anledning, jeg gjorde. Jeg kan godt sige det ærede Medlem, at dersom han tror, at det er kun paa enkelte Steder, at det er ordnet saaledes, som jeg antydede, at det er ordnet i min Kommune, saa tager han feil. Det er mange Steder ordnet paa samme Maade. Jeg tror, at det ærede Medlem noget forveglede det, jeg først antydede om Maaden, hvorpaa Brevforsendelse ved Sognebud fra By til By og fra Sogn til Sogn foregaar ved Besørgelsen af Breve fra Sognets Brevsamlingssted til Sognefogden. Det Sidste er en Fremgangsmaade, der foreslaas, som jeg paastaar ikke er fastslaet ved Lovgivningen, men som Regjeringen har udtalt, at den fandt ønskelig. Men idet man vedtager dette Forslag, bliver det slaet fast, ikke alene hvad der tidligere har været udtalt som ønskeligt, men ogsaa Mere, thi dette „uopholdelig“ staar der ikke et Ord om i Forordningen af 1791 eller i Skrivelsen af 1875, altsaa naar det nu skal være uopholdelig, tror jeg, at man kommer til at lade en Mand møde og se efter, om der er Noget at besørge, naar Posten kommer. Det er min Opfattelse, og derfor ønsker jeg dette ændret, og jeg kan ikke se rettere, end at Landstinget, eftersom det vedtog Forslaget ifjor, meget godt kan slutte sig til min Opfattelse.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg har bestræbt mig for at strække mig saa langt som muligt i den Retning, jeg efter Diskussionen ifjor antog, var dette Things Ønske. Det Punkt, jeg ikke har kunnet komme ud over, er, at jeg ikke har kunnet gaa ind paa, at det skulde paalægges Sognefogderne som en Pligt at afhente disse Breve paa Brevsam-